ΕΛΤΑ Hellenic Post
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τ.Θ. 90 Α' ΑΥΛΩΝΑ 19011 Αριθ. Αδειας 015077

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,
εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι,
διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." **Α΄ Κορ.15:51-52**

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2016 - Α.Φ.168 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

Η μοναδική ελπίδα για την Ελλάδα

«Και ζήτησα ανάμεσά τους έναν άνδρα, που να ανεγείρει το περίφραγμα, και να σταθεί στη χαλάστρα μπροστά μου υπέρ τής γης, για να μη την εξολοθρεύσω και δεν βρήκα. Γι' αυτό, ξέχυνα την οργή μου επάνω τους τους κατανάλωσα μέσα στη φωτιά τής οργής μου ανταπέδωσα τους δρόμους τους επάνω στα κεφάλια τους, λέει ο Κύριος ο Θεός» (Ιεζ. 22:30-31).

Γνωρίζουμε ξεκάθαρα από την Αγία Γραφή ότι η καρδιά του Θεού επιθυμεί να σώζει και να ελευθερώνει και όχι να καταδικάζει και να καταστρέφει. Είναι υπομονετικός προς εμάς και μακρόθυμος, επιθυμώντας να μη χαθεί κανένας, αλλά όλοι να έρθουν σε μετάνοια (Β' Πετ. 3:9). Ωστόσο, όταν ένα έθνος, ή μια εκκλησία, ή ένας άνθρωπος συνεχίζει ν' αμαρτάνει και αρνείται να μετανοήσει, εκεί έρχεται το σημείο, όπου ο Θεός είναι τόσο θλιμμένος από την επανάσταση και την κακία του ανθρώπου, ώστε αναγκάζεται να εκχύσει τη δίκαιη οργή Του.

Η Γραφή μάς προειδοποιεί ότι ο Θεός δεν εμπαίζεται, αλλά ό,τι σπείρουμε, θα θερίσουμε (Γαλ. 6:7). Η Ελλάδα χάνει το μεγαλείο της εξ' αιτίας της αμαρτίας των κατοίκων της. Έχουμε φθάσει στο σημείο που περιγράφεται στο Βιβλίο των Κριτών, στο οποίο αυτό το έθνος πράττει *«πονηρά μπροστά στον Κύριο»* και κάθε ένας κάνει *«το αρεστό στα μάτια του»* (2:11, 21:25). Όταν ένα έθνος φθάσει σε τέτοιο σημείο, το Βιβλίο των Κριτών αποκαλύπτει ξανά και ξανά ότι η κρίση είναι βέβαιο επακόλουθο.

Δεν εκπλήσσει κανέναν το ότι οι μη πιστοί συνεχίζουν να απειθούν στο Θεό! Αυτό που εκπλήσσει είναι ότι πολλοί μέσα στην εκκλησία είναι απαθείς, χλιαροί και αδιάφοροι σχετικά με την αμαρτία, ή, ακόμη χειρότερα, και αυτοί οι ίδιοι επαναστατούν ενάντια στον Κύριο και στο Λόγο Του. Αυτή είναι μια ώρα όπου οι άνθρωποι του Θεού πρέπει να λυπηθούν για την κατάσταση του έθνους, και ακόμη περισσότερο για την κατάσταση της εκκλησίας. Ωστόσο, η τρομερή κατάσταση αυτού του έθνους είναι το καθρέφτισμα της κατάστασης της εκκλησίας *«...έφτασε ο καιρός να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού»* (Α' Πετ. 4:17). Η μοναδική ελπίδα γι' αυτό το έθνος είναι η ταπεινοφροσύνη, η προσευχή και η μετάνοια από τη μεριά των ανθρώπων του Θεού (*"και εάν ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους"* Β' Χρον. 7:14).

Δόξα τω Θεώ, η καρδιά του Θεού ακόμη ψάχνει για εκείνους που θα *«ανεγείρουν το περίφραγμα και θα σταθούν στη χαλάστρα»* ενώπιόν Του, ώστε να μη χρειάζεται να στείλει την επικείμενη κρίση. Η επιθυμία Του είναι να έρθει πνευματικό ξύπνημα και αναζωπύρωση στο λαό Του.

Έτσι, η ερώτηση δεν έχει να κάνει με την καρδιά του Θεού, αλλά μ' εμάς. Θ' ανταποκριθούμε; Θα φθάσουμε τελικά στο σημείο όπου θα πετάξουμε μακριά την απάθεια, τη χλιαρότητα και την αμαρτία και θα στρέψουμε τελείως την προσοχή μας στον Κύριο; Πρέπει να οδηγηθούμε στα γόνατα με βαθειά ταπεινοφροσύνη, μετάνοια και μεσιτεία, γνωρίζοντας πως ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα εξαρτάται από την ανταπόκρισή μας σαν λαός του Θεού.

Η σπουδαιότητα των δοκιμασιών

Κάποιος παρακολουθούσε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον έναν ξυλουργό καθώς αυτός έμπηγε ένα σουβλερό ξύλο σε μερικούς κορμούς ενώ περνούσαν από μπροστά του ξεχωρίζοντας τους απ' τους υπόλοιπους που τους άφηνε να περάσουν. Αυτός που τον έβλεπε, γεμάτος απορία τον ρώτησε γιατί ξεχωρίζει αυτούς τους κορμούς. Εκείνος χαμογελώντας του απάντησε «Ξέρω, σου φαίνεται παράξενο αυτό που κάνω γιατί όλοι οι κορμοί μοιάζουν ίδιοι. Όμως υπάρχει διαφορά μεταξύ τους. Οι κορμοί που τους αφήνω να περάσουν προέρχονται από τα δέντρα των κοιλάδων. Εκεί το κλίμα είναι ήπιο και δε φυσούν δυνατοί άνεμοι. Αντίθετα, αυτοί που τους ξεχωρίζω μεγάλωσαν ψηλά στα βουνά. Από μικρά δεντράκια βρίσκονταν εκτεθειμένοι στις κακουχίες. Οι άνεμοι εκεί πάνω είναι πολύ δυνατοί. Κάτω απ'αυτές τις δύσκολες συνθήκες το ξύλο τους απέκτησε ανθεκτικότητα και πήρε ένα όμορφο χρώμα. Γι' αυτό και τους ξεχωρίζω αυτούς τους κορμούς γιατί τους θέλω για εκλεκτή δουλειά.»

Ο Θεός πολλές φορές αφήνει τα παιδιά Του να δοκιμάζονται, να έχουν προβλήματα και να συναντούν αναποδιές. Έτσι, αυτά δυναμώνουν και μπορούν να Τον υπηρετήσουν καλύτερα. Γι' αυτό ας μη δυσανασχετούμε με τις δυσκολίες που μας βρίσκουν. Είναι μέσα στο τέλειο σχέδιο του Θεού και είναι σίγουρα για το καλό μας.

Αυτό που χρειάζεσαι για να ξεπεράσεις την αμφιβολία είναι ΠΙΣΤΗ!

Η πίστη δεν είναι αναγκαία
όταν γνωρίζεις
πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα,
γιατί αυτό λέγεται γνώση.
Είναι όταν δεν ξέρεις πού πηγαίνεις, όπου η πίστη σε βλέπει
στην άλλη πλευρά.
Η πίστη σού δίνει δύναμη.
Είναι το φως που υπάρχει μέσα
σου, και που συνεχίζει να φέγγει
ακόμα και αν υπάρχει
ολόγυρά σου σκοτάδι.
Τώρα είναι που πρέπει να
κρατήσεις ζωντανή την πίστη!

Ζήτησε να γίνεις φως μέσα στον κόσμο

«Η νύχτα προχώρησε, η δε ημέρα πλησίασε. Ας απορρίψουμε, λοιπόν, τα έργα του σκότους, και ας ντυθούμε τα όπλα του φωτός» (Ρωμ. 13:12).

Ο Απόστολος Παύλος το ονομάζει «νύχτα». «Η νύχτα», λέει, «προχώρησε». Αυτή η λέξη φαίνεται παράξενη σε μερικούς. Θεωρούν ως έκπληξη ο παρόντας καιρός να ονομάζεται «νύχτα». Ζουν σε μέρες μάθησης, επιστήμης, πολιτισμού, εμπορίου, ελευθερίας και γνώσης. Εντούτοις, στα πράγματα του Θεού, ο κόσμος βρίσκεται ακόμη σε κατάσταση «νύχτας». Ο Θεός κοιτάει κάτω στη γη μας και καθώς γυρνά γύρω από τον ήλιο και την βλέπει, δηλώνει ότι είναι «πολύ σκοτεινή!» . Οι άγγελοι πηγαινοέρχονται και αναφέρουν ό,τι βλέπουν στη γη μας και η συνεχής αναφορά τους είναι ότι είναι: «πολύ σκοτεινή!». Οι πιστοί στον Κύριο Ιησού σε κάθε χώρα συμφωνούν σ' αυτό το θέμα. Κράζουν και αναστενάζουν εξ' αιτίας των βδελυγμάτων που βλέπουν γύρω τους. Γι' αυτούς ο κόσμος φαίνεται «πολύ σκοτεινός!».

Οι περισσότεροι στον κόσμο είναι σε ανοιχτή επανάσταση ενάντια στο Θεό. Εκατομμύρια κάτοικοι της γης δεν έχουν Βίβλο, Ευαγγέλιο, γνώση, πίστη, ελπίδα! Από την άλλη μεριά, υπάρχουν πολλοί επαγγελματίες χριστιανοί πάνω στη γη, που είναι κλονισμένοι στην πίστη. Η θρησκεία τους απλά δεν είναι Γραφική. Έχουν προσθέσει σ' αυτή πολλά πράγματα που δεν βρίσκονται στη Βίβλο. Έχουν αφαιρέσει πολλά που η Βίβλος καθαρά παραγγέλλει. Υπάρχουν εκατομμύρια που δεν ξέρουν τίποτα για τη Βίβλο, και δεν έχουν την παραμικρή ιδέα για τη σωτηρία που περιλαμβάνεται στο Ευαγγέλιο. Φυσικά, αυτό είναι νύχτα!

«Ας απορρίψουμε, λοιπόν, τα έργα του σκότους, και ας ντυθούμε τα όπλα του φωτός». Πώς γίνεται όμως να *«απορρίπτουμε τα έργα του σκότους»*; Οφείλεις να παραμερίσεις ο,τιδήποτε από τη ζωή σου και τις συνήθειές σου, που δεν φέρνουν το φώς της φανέρωσης του Χριστού. Μην κάνεις ο,τιδήποτε που δεν θα σου άρεσε να βρεθείς να το κάνεις όταν ο Ιησούς ξανάρθει για να συγκεντρώσει τα παιδιά Του. Ω, για καθημερινή ετοιμότητα, να δικάζουμε τον εαυτό μας ώστε να μην κριθούμε από τον Κύριο και να κρίνουμε τον εαυτό μας τώρα, έτσι ώστε να μην κριθούμε την τελευταία ημέρα!

Αναγνώστη, συμπεριέλαβε την ψυχαγωγία σου, τα βιβλία σου, τις συντροφιές σου, τον τρόπο συνομιλίας σου, την καθημερινή σου συμπεριφορά σε όλες τις εκβάσεις της ζωής. Μέτρησέ τα όλα κάτω από αυτό το μέτρο: «Η νύχτα προχώρησε και η μέρα πλησίασε. Ζω σαν ένα παιδί της νύχτας – ή σαν ένας που περιμένει την ημέρα;» Κάνε αυτό και θ' απορρίψεις τα έργα του σκότους.

Αλλά πώς γίνεται να ντυθείς τα όπλα του φωτός; Οφείλεις να έχεις σαν σκοπό κάθε χάρη και κάθε συνήθεια που αρμόζει σ' έναν πιστό του Χριστού, σ' ένα παιδί του Θεού και σ' έναν πολίτη της ουράνιας βασιλείας.

Ζήσε σαν να θεωρούσες ότι ο Χριστός πιθανόν να ερχόταν οποιαδήποτε στιγμή. Κάνε ο,τιδήποτε, σαν να το 'κανες για τελευταία φορά. Πες ο,τιδήποτε, σαν να το 'λεγες για τελευταία φορά. Διάβασε κάθε κεφάλαιο στη Βίβλο, σαν να μην ήξερες αν θα μπορούσες να ξαναδιαβάσεις πάλι. Προσευχήσου κάθε προσευχή, σαν να ένοιωθες ότι θα μπορούσε να ήταν η τελευταία σου ευκαιρία. Άκουσε κάθε κήρυγμα, σαν να ήταν το τελευταίο σου. Αυτός είναι ο τρόπος για να βρεθείς έτοιμος. Όσο πιο πολύ πλησιάζεις προς το ουράνιο σπίτι – τόσο πιο άγρυπνος οφείλεις να είσαι. Όσο περισσότερο καταλαβαίνεις τη δεύτερη προσωπική έλευση του Κυρίου Ιησού – τόσο πιο ζωντανός οφείλει να είναι ο χριστιανισμός σου.

Είμαστε μισοξύπνιοι! Είμαστε μισοξύπνιοι! Οι περισσότεροι από εμάς, χρειάζεται να έχουμε την καρδιά μας σε εγρήγορση. Ας ξυπνήσουμε τα νυσταγμένα μάτια της διάνοιάς μας και ας δούμε κατάματα το γρήγορο ερχομό του Κυρίου μας. Αρκετά μείναμε νυσταλέοι και οκνηροί δούλοι! Για τον επερχόμενο καιρό, ας εργαστούμε σαν αυτούς που αισθάνονται ότι : **«Ο Κύριος σύντομα θα είναι εδώ, Ο ερχομός του Κυρίου πλησιάζει!»**.

«Ο ερχομός του Κυρίου πλησιάζει»

Για αρκετά χρόνια, το Πνεύμα του Θεού καλεί σε ετοιμότητα ταπεινούς, πεινασμένους για τον Κύριο χριστιανούς σ' όλο τον κόσμο, να είναι έτοιμοι για το δεύτερο ερχομό του Κυρίου Ιησού Χριστού, έτσι ώστε να παραλάβει όσους είναι έτοιμοι. Οι ταπεινοί και πεινασμένοι άνθρωποι του Θεού βρίσκονται σε επαγρύπνηση από το Άγιο Πνεύμα, σε ετοιμότητα και σε αφύπνιση *«αναστηκωθείτε και σηκώστε ψηλά τα κεφάλια σας, επειδή, πλησιάζει η απολύτρωσή σας»* (Λουκ. 21:28).

Ένα πράγμα που πρέπει να γνωρίζουμε είναι ότι ο Ιησούς έρχεται, αλλά είναι τελείως διαφορετικό το να είμαστε έτοιμοι για τον ερχομό Του - όπως απεικονίζεται από τις πέντε φρόνιμες και τις πέντε μωρές παρθένες στο 25ο κεφάλαιο του κατά Ματθαίου Αγίου Ευαγγελίου, και το *«ο ένας παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται»* του Ματθ. 24:37-42.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο Υιός του Θεού, είναι η Κεφαλή της Εκκλησίας (Εφ. 5:23-24) και όλοι πρέπει να δίνουμε μεγάλη προσοχή σ' αυτά που λέει! *«Όλοι εμείς θα παρασταθούμε στο βήμα του Χριστού»* (Ρωμ. 14:10). Εκείνη την ημέρα δεν πρόκειται να σταθούμε ενώπιον του θρόνου της κρίσης κανενός άλλου.

Ο Ιησούς λέει: *«Αν κάποιος με αγαπάει, θα φυλάξει τον Λόγο Μου»* (Ιωαν. 14:23). Επίσης διαβάζουμε *«εκείνος που αθετεί Εμένα, και δεν δέχεται τα λόγια Μου, έχει αυτόν που τον κρίνει, ο Λόγος που μίλησα εκείνος θα τον κρίνει κατά την έσχατη ημέρα»* (Ιωα. 12:48). Πόσο φοβερό είναι ν' αγνοούμε ή να παραμελούμε τις συνεχείς προειδοποιήσεις και εντολές του Κυρίου Ιησού Χριστού στο να είμαστε έτοιμοι και στο να προσέχουμε και να προσευχόμαστε πάντοτε (Ματθ. 24:44, Λουκ. 21:34-36, Μαρκ. 13:34-37).

«Ήρθε ο γάμος του Αρνίου, και η γυναίκα Του ετοίμασε τον εαυτό της» (Αποκ. 19:7).

«Αγαπητοί, τώρα είμαστε παιδιά του Θεού, κι ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε, γνωρίζουμε όμως, ότι όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι με Αυτόν, επειδή θα Τον δούμε καθώς είναι. Και καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' Αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως Εκείνος είναι αγνός» (Α΄ Ιωα. 3:2-3).

Κατά χάρη είμαστε σωσμένοι, διαμέσου της πίστης (Εφεσ. 2:8) και ανταμειβόμαστε ανάλογα με τα έργα μας. *«Και δέστε, έρχομαι γρήγορα, και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του»* (Αποκ. 22:12).

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Η παγίδα της αυτό-δικαίωσης

Δυστυχώς δεν έχουν πεθάνει όλοι οι Φαρισαίοι, αλλά υπάρχουν ακόμα και στις πιο πνευματικές εκκλησίες. Εξωτερικά δείχνουν δίκαιοι και πνευματικοί άνθρωποι, αλλά μέσα τους είναι *«γεμάτοι από υποκρισία και ανομία.»* (Ματθ.23:28). Θα πρέπει ίσως να ρωτήσουμε τους εαυτούς μας : *«Μήπως είμαι και εγώ ένας από αυτούς;»*

Όταν ο Νάθαν έδωσε στο Δαβίδ το μήνυμα του Θεού και του είπε για τη μεγάλη αμαρτία που είχε διαπράξει, αμέσως ο Δαβίδ ζήτησε με ταπείνωση από το Θεό να τον συγχωρέσει *«Και ο Δαβίδ είπε στον Νάθαν: Αμάρτησα στον Κύριο. Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου δεν θα πεθάνεις»* (2 Σαμ.12:13). Ο Δαβίδ υπέφερε πολύ από τις συνέπειες της τρομερής αυτής αμαρτίας αλλά όταν εξομολογήθηκε και άφησε τις αμαρτίες του, τότε ο Θεός τον συγχώρεσε.

«Αν εμείς ομολογούμε τις αμαρτίες μας Αυτός είναι πιστός στο λόγο Του και είναι δίκαιος ώστε να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία.» (1 Ιωαν.1:9)

Πόσο συχνά ο Θεός αντιμετωπίζει προβλήματα με τους «παλιούς» πιστούς που συχνά δυσκολεύονται να έρθουν στην παρουσία του Θεού και με ταπείνωση και ειλικρίνεια να παραδεχτούν τις αμαρτίες τους. Πόσο φοβερή και ύπουλη είναι η αμαρτία της αυτό-δικαίωσης. Μην ξεχνάμε ότι οι θρησκευτικοί ηγέτες στις μέρες του Ιησού ήταν που προκάλεσαν τη σταύρωσή Του. Είναι πραγματικά δύσκολο για έναν άνθρωπο με καλή φήμη και θέση στην εκκλησία, να ταπεινώσει μέχρι εδάφους τον εαυτό του και να ομολογήσει ανοικτά ότι έχει αμαρτήσει.

Έχουμε την τάση να δικαιολογούμε τους εαυτούς μας, να δικαιωνόμαστε και να κατηγορούμε τους άλλους ή τις καταστάσεις ή ακόμα και τον ίδιο το Θεό, ώστε μετά απ' όλα αυτά να μη δείχνουμε και τόσο κακοί. Ω πόσο απατηλή είναι η ανθρώπινη καρδιά! Μακάρι ο Θεός να μας βοηθήσει ν' ανοίξουν τα μάτια της καρδιάς μας! *«Όλα αυτά τα άκουγαν και οι Φαρισαίοι. και τον περιγελούσαν. Μα ο Ιησούς τούς είπε: 'Εσείς παριστάνετε τους δίκαιους μπροστά στους ανθρώπους, αλλά ο Θεός γνωρίζει τις καρδιές σας, καθότι εκείνο που είναι ανώτερο για τους ανθρώπους, για το Θεό είναι σιχαμερό.»* (Λουκ.16:14-15)

Μήπως και εσύ είσαι κάποιος θρησκευτικός ηγέτης; Μήπως είσαι ένας «παλιός» πιστός; Τότε πρόσεξε να βαδίζεις όσο πιο ταπεινά γίνεται ενώπιον του Θεού. Ίσως μάλιστα να μη δείχνεις και τόσο σπουδαίος, όσο νομίζεις, στα μάτια του Θεού. Ο Ιησούς είπε στους θρησκευτικούς ηγέτες της εποχής Του, *«Πραγματικά, σας λέω, οι τελώνες και οι πόρνες βρίσκονται πιο μπροστά από σας στο δρόμο που οδηγεί στη βασιλεία του Θεού.»* (Ματθ.21:31)

Είναι υπερβολικά επικίνδυνο να βρισκόμαστε στο σημείο όπου επιθυμούμε τις επευφημίες των ανθρώπων, ή όπου μας αρέσει να δεχόμαστε τους επαίνους του κόσμου. *«Κι άλλωστε, πώς είναι δυνατόν να πιστέψετε εσείς, τη στιγμή που επιζητάτε επαίνους ο ένας από τον άλλο, ενώ τη δόξα από μέρους του μόνου αληθινού Θεού δεν την επιζητάτε;»* (Ιωαν.5:44) *«Αλίμονο σε σας, όταν όλοι οι άνθρωποι σας επαινούν, γιατί τα ίδια έκαναν και στους ψευδοπροφήτες οι πρόγονοί τους.»* (Λουκ.6:26)

Είσαι Χριστιανός; Έχεις *«προσκληθεί»* στο γάμο; (Ματθ.22:1-14). Πρόσεξε μήπως είσαι πολύ απασχολημένος με άλλα πράγματα και αμελήσεις, την ταπεινή, με προσευχή πορεία σου, όπου το κύριο μέλημά σου δε θα είναι τι ο κόσμος σκέφτεται για σένα, αλλά πώς να ευχαριστείς το Θεό με τη ζωή σου. Πολλοί είναι οι καλεσμένοι αλλά λίγοι οι εκλεκτοί διαβάζουμε στο Ματθ.22:14 και 20:16.

Όταν κάποιος σε κριτικάρει, ή όταν κάποιο κήρυγμα σε «κτυπάει», μην αντισταθείς, ούτε να προσπαθήσεις να υπερασπιστείς τον εαυτό σου. Αντιθέτως πες : «ίσως ο Θεός θέλει κάτι να μου πει για ν' αλλάξω. Ίσως αυτή η σκληρή κριτική έχει μεγάλη δόση αλήθειας». *«Τεθείτε λοιπόν με ταπείνωση κάτω από το στιβαρό χέρι του Θεού ώστε να σας υψώσει όταν έρθει η κατάλληλη γι' αυτό ώρα.»* (1 Πετρ.5:6)

«Ο Θεός αντιστέκεται στους περήφανους, στους ταπεινούς όμως δίνει χάρη» (Ιακ.4:6). Ο Θεός αντιστάθηκε στον Ιώβ μέχρις ότου ο Ιώβ Του παραδώσει την υπερηφάνειά του και την αυτό-δικαίωσή του. Όταν ο Ιώβ ταπείνωσε τον εαυτό του και εξομολογήθηκε τις αμαρτίες του, τότε ήταν που ο Κύριος τον ελέησε, τον βοήθησε και τον ευλόγησε περισσότερο από ποτέ.

Ο Ησαΐας ήταν προφήτης και κάποια μέρα είδε σε όραμα την αγιότητα του Θεού και είπε : *«ΚΑΤΑ τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Οζίας, είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω σε έναν θρόνο ψηλό και υπερυψωμένο, και το κράσπεδό του γέμισε το ναό. Τότε, είπα: Ω ταλαίπωρος εγώ! Επειδή, χάθηκα για τον λόγο ότι, είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη επειδή τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά τον Κύριο των δυνάμεων.»* (Ησα.6:1,5)

Ο Κύριος συνάντησε τον Ησαΐα ακριβώς στο σημείο που εκείνος ταπείνωσε τον εαυτό του και ο Κύριος του είπε : *«Δες αυτό άγγιξε τα χείλη σου και η ανομία σου εξαλείφθηκε και η αμαρτία σου καθαρίστηκε.»* (Ησα. 6:7). Ακόμα και ένας προφήτης είχε ανομία και αμαρτία στη ζωή του η οποία μέχρι εκείνη την ώρα δεν ήταν αντιληπτή παρά μόνο κάτω από τη φώτιση που η παρουσία του Θεού έφερε στα βάθη της καρδιάς του και έτσι μπόρεσε να την εξομολογηθεί και να παραιτηθεί απ' αυτή.

"Ευλογημένος
να 'ναι ο Κύριος
που άκουσε
της δέησής μου τη φωνή.
Ο Κύριος ενίσχυσή μου
και προστασία μου,
σ' Αυτόν έλπισε
η καρδιά μου!
Βρήκα βοήθεια
κι αναγάλλιασα,
με το τραγούδι μου
θα Τον ευχαριστήσω"

Ψαλμ.28:6-7

Πνευματική άσκηση

«*Αλλ' όμως το γερό θεμέλιο που έθεσε ο Θεός παραμένει ακλόνητο κι έχει τούτη τη σφραγίδα: 'Γνωρίζει ο Κύριος τους δικούς του' κι επίσης: 'Να στέκεται μακριά από την αδικία ο καθένας που ομολογεί το όνομα του Κυρίου!'»* Β' Τιμ.2:19

Στις αρχές του αιώνα, ένας φτωχός αγρότης πέρασε από μια εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση, όπου μια επιδημία χτύπησε τα ζώα του και έχασε πολλά από αυτά. Η οικογένεια είχε οχτώ ανήλικα παιδιά που μεγάλωναν και συντηρούνταν μέσω της φτωχικής, οικόσιτης αυτής οικονομίας.

Όταν πέθανε και η δέκατη αγελάδα, ήταν πια φανερό πως η οικογένεια είχε πρόβλημα διαβίωσης. Ο άνθρωπος αυτός είχε μια πίστη αξιοθαύμαστη, που δεν διαταρασσόταν από τις τρικυμίες της ζωής. Κάλεσε όλη τη μεγάλη του οικογένεια να μαζευτεί, όπως κάθε μέρα, για τη μελέτη της Αγίας Γραφής και για προσευχή. Καθώς ήταν όλοι στα γόνατα, ο πιστός πατέρας σήκωσε τα χέρια του και απευθύνθηκε στον Πατέρα Θεό : **«Κυριέ μου, ακόμη κι αν μου αφαιρέσεις κάθε τι που έχω, εγώ θα εξακολουθώ να έχω το χέρι μου μέσα στο δικό Σου. Δε θα Σε αφήσω να με εγκαταλείψεις».** Ήταν μια προσευχή καρδιάς δυνατής, μια πρόκληση για το Θεό που πιστεύουμε, στηριγμένη βαθιά στις υποσχέσεις του Λόγου Του.

Η πίστη υπαγορεύει στο Θεό, Τον δεσμεύει.

Η πίστη υποχρεώνει το Θεό να απαντήσει.

Η πίστη προκαλεί το Θεό να φανεί δυνατός *«υπέρ των εχόντων την καρδίαν αυτών τελείαν προς Αυτόν»*.

Η πίστη κάνει θαύματα στη ζωή μας.

Πίστη στο Θεό σημαίνει δύναμη Θεού στη γη μας.

Χωρίς πίστη ο άνθρωπος είναι μόνος, αποκομμένος από τη ζωή, χωρίς Θεό.

Μέσα στο ορυχείο

«Άλλωστε δεν ντρέπομαι για το Ευαγγέλιο του Χριστού, γιατί είναι δύναμη Θεού για σωτηρία στον καθένα που πιστεύει, τόσο για τον Ιουδαίο αρχικά όσο και για τον Έλληνα.» **Ρωμ.1:16**

Κάποιος χάρισε μια Καινή Διαθήκη στην κόρη ενός ανθρακωρύχου στην Ουκρανία. Μα ο πατέρας ήταν άθεος και δεν ήθελε να διαβάζει «τέτοια πράγματα» η κόρη του. Κάποιες φορές της έπαιρνε την Καινή Διαθήκη με το ζόρι, άλλοτε εκείνη την έκρυβε και άλλοτε την έβλεπε να διαβάζει κρυφά τη νύχτα στο λιγοστό φως ενός κεριού.

Μια μέρα, γεμάτος περιέργεια, πήρε το βιβλίο μαζί του στα ορυχεία, για να δει ο ίδιος τι έγραφε, που είχε το τόσο ενδιαφέρον. Το κράτησε εκεί, για να το διαβάζει στα διαλείμματα του. Η κοπέλα έχασε την Καινή Διαθήκη και νόμιζε ότι της την πέταξε. Εκείνες τις μέρες έπεσε μια στοά στα ορυχεία και αποκλείστηκε ο πατέρας της μαζί με άλλους εργάτες. Τρεις μέρες πάλευαν τα συνεργεία για να τους απεγκλωβίσουν. Όταν τελικά κατάφεραν να τους βρουν, είχαν όλοι πεθάνει. Κοντά τους βρέθηκε και η Καινή Διαθήκη. Στην τελευταία σελίδα υπήρχε τυπωμένο ένα πλαίσιο, με τα εξής λόγια : «Εδώ γράψε την ημερομηνία που δέχτηκες τον Ιησού Χριστό ως Σωτήρα σου». Εκεί η κοπελίτσα είχε γράψει το δικό της όνομα. Από κάτω υπήρχε τώρα γραμμένο και το όνομα του πατέρα της, με τη φράση : *«Κι εγώ δέχτηκα τον Ιησού Χριστό»*. Κι από κάτω άλλες 27 υπογραφές εργατών, που, πριν πεθάνουν στη στοά του ορυχείου, επί τρεις μέρες διάβαζαν από εκείνην την Καινή Διαθήκη.

Δεν πάει ποτέ χαμένος ο Λόγος του Θεού. Φέρνει επανάσταση μέσα στις καρδιές. Αλλάζει ζωές. Σώζει ψυχές. Τον έχουμε όλοι ανάγκη. Τον έχουν ανάγκη οι γύρω μας. Ακόμη κι αυτοί που αρνούνται το Θεό. Αν Τον αρνούνται, είναι γιατί δεν Τον γνωρίζουν. Δεν συνάντησαν τον Ιησού Χριστό. Μα πρέπει να μάθουν γι' Αυτόν, όσο ακόμη υπάρχει καιρός. Πρέπει να σωθούν, πριν είναι αργά, πριν είναι αιώνια αργά. Κανείς δεν γνωρίζει τι περιθώρια θα έχει την τελευταία στιγμή. Τώρα είναι ο κατάλληλος καιρός.

Από ένα δωμάτιο ξενοδοχείου...

«Γιατί ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά πνεύμα δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού.» 2 Τιμ.1:7

Ένας έμπορος πριν από χρόνια, βρέθηκε στο Ουισκόνσιν της Αμερικής για δουλειές και επειδή δεν υπήρχε στο ξενοδοχείο δωμάτιο ελεύθερο για να μείνει, τον έβαλαν να μοιραστεί το δωμάτιο κάποιου άλλου. Αυτός ο έμπορος ήταν πιστός του Ιησού Χριστού και είχε μια πιστή μητέρα, η οποία πριν φύγει από αυτόν τον κόσμο τον είχε παρακαλέσει να της υποσχεθεί ότι κάθε μέρα της ζωής του, όπου κι αν βρίσκεται, θα γονατίζει να προσεύχεται, θα διαβάζει την Αγία του Γραφή κι έτσι θα πηγαίνει για ύπνο. Δεν μπορούσε να παραβεί αυτή την υπόσχεση, έτσι λοιπόν γονάτισε, προσευχήθηκε και τότε ο συγκάτοικός του έτρεξε δίπλα του και του είπε : «Αδελφέ μου, κι εγώ είμαι πιστός του Χριστού!». Πέρασαν όλο το βράδυ μαζί με το Λόγο του Θεού, ανταλλάσοντας εμπειρίες και σκέψεις. Τότε ήταν που σκέφτηκαν, για πρώτη φορά, να βάλουν την Καινή Διαθήκη σε όλα τα ξενοδοχεία της πόλης, και στη συνέχεια σε όλα τα ξενοδοχεία της πολιτείας. Έτσι ξεκίνησε το γνωστό πια έργο των Γεδεωνιτών, που τοποθετούν δωρεάν Καινές Διαθήκες σε κάθε δωμάτιο ξενοδοχείου, αλλά μοιράζουν και σε στρατόπεδα, σώματα ασφαλείας, σχολεία, κλπ.

Είναι καμάρι και δόξα να είσαι πιστός του Χριστού, γιατί να το κρύψεις; Είναι θαύμα του Ουρανού αν είσαι πριγκιπόπουλο της αιώνιας Βασιλείας του, γιατί να μην το φανερώσεις! Υπάρχουν πολλοί γύρω σου που χρειάζονται τη μαρτυρία σου για το Χριστό, την προσευχή σου, την υπηρεσία σου. Υπάρχουν πολλά που μπορούν να γίνουν, για να δώσουμε το ζωντανό νερό που ξεδιψάει τις πονεμένες ψυχές δίπλα μας, το Λόγο του Θεού. Ας σταθούμε με πνεύμα δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού, πιασμένοι από το χέρι του Κυρίου μας, που μας οδηγεί σταθερά και σίγουρα, κι Εκείνος θα ελκύει τις ψυχές στη χάρη Του.

Φόβος Θεού

Αλήθεια, γιατί συμβαίνει αυτό, σήμερα, ο πολύς κόσμος να είναι πλήρως αδιάφορος για τα πνευματικά και τα αιώνια πράγματα και λάτρης μάλλον των ηδονών παρά του Θεού; Γιατί η περιφρόνηση του ουρανού γίνεται πιο ανοικτά, πιο κατάφωρα, πιο αψήφιστα; Η απάντηση είναι, διότι *«δεν υπάρχει ο φόβος Θεού μπροστά στα μάτια τους»* (Ρωμ. 3:18).

Γιατί η εξουσία των Γραφών έχει τόσο δραματικά υποβιβαστεί; Γιατί ανάμεσα ακόμα και σε αυτούς που λένε ότι είναι άνθρωποι του Κυρίου υπάρχει τόσο μικρή υποταγή στο Λόγο Του και οι εντολές Του παίρνονται τόσο ελαφρά και τόσο εύκολα παραμελούνται; Ω! Αυτό που χρειάζεται να τονιστεί σήμερα είναι ότι ο Θεός, είναι ο Θεός του δέους.

«Αρχή σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου» (Παρ. 1:7). Ευτυχισμένη η ψυχή που έχει αισθανθεί δέος από τη θέα της μεγαλοπρέπειας του Θεού, που είχε μια όραση της υπερβολικής μεγαλειότητας του Θεού, της ανείπωτης αγιότητάς Του, της τέλειας δικαιοσύνης Του, της ακαταμάχητης δύναμής Του, της υπέρτατης χάρης Του. Είναι κανένας που μπορεί να πει: *«Μα, μόνο οι μη σωσμένοι, αυτοί που είναι μακριά από το Χριστό, πρέπει να Τον φοβούνται»;* Τότε, η σωστή απάντηση είναι ότι οι σωσμένοι, αυτοί που είναι με το Χριστό, προτρέπονται να εργάζονται τη σωτηρία τους με *«φόβο και τρόμο»* (Φιλιπ. 2:12). Υπήρχε καιρός, όπου όταν ήταν συνήθεια να μιλάμε για έναν πιστό *«με φόβο Θεού»* - αυτός ο χαρακτηρισμός έτεινε να εκλείψει. Το μόνο που εξυπηρετούσε ήταν για να δείξει από πού ο πιστός είχε εκπέσει. Παρόλα αυτά, παραμένει ακόμη γραμμένο: *«Καθώς ο πατέρας σπλαχνίζεται τα παιδιά του, έτσι και ο Κύριος σπλαχνίζεται αυτούς που Τον φοβούνται»* (Ψαλ. 103:13).

Όταν μιλούμε για άγιο φόβο, φυσικά, δεν εννοούμε έναν ταπεινωτικό φόβο, σαν αυτόν που κυριαρχεί σε αυτούς που λατρεύουν ψεύτικους θεούς. Όχι, εννοούμε αυτό το πνεύμα που ο Κύριος υπόσχεται να ευλογήσει, αυτό το πνεύμα στο οποίο αναφερόταν ο προφήτης όταν έλεγε: *«...Σ'αυτόν θα επιβλέψω, στον φτωχό, και συντριμμένον στο πνεύμα, κι εκείνον που τρέμει στον λόγο Μου»* (Ησα. 66:2). Αυτό εννοούσε ο απόστολος όταν έγραφε: *«Όλους να τους τιμήσετε, την αδελφότητα να αγαπάτε. τον Θεό να φοβάστε, τον βασιλιά να τιμάτε»* (Α΄Πετ. 2:17). Και τίποτε άλλο δεν θα καλλιεργήσει αυτόν τον άγιο φόβο, όσο η αναγνώριση της υπέρτατης Μεγαλειότητας του Θεού.

Τι θα κάνουμε στον Ουρανό;

«Οι δούλοι Του θα Τον λατρέψουν. Θα βλέπουν το πρόσωπό του, και τ' όνομά του θα είναι γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους.» (Αποκ.22:3-4)

Συχνά αναρωτιόμαστε τι θα κάνουμε στον ουρανό. Θα καθόμαστε πάνω στα σύννεφα και θα παίζουμε με ουράνιες άρπες; Θα φτερουγίζουμε πάνω σε ανάλαφρα φτερά; Στο όραμά του ο απόστολος Ιωάννης είδε τρεις ουράνιες δραστηριότητες.

Η πρώτη είναι **η λατρεία** (Αποκ.22:3). Όποιο και αν είναι το είδος της λατρείας που θα προσφέρουμε στο Κύριο, δε θα νιώθουμε ανεπαρκείς, κουρασμένοι, αδύναμοι. Στον ουρανό θα είμαστε δοσμένοι με νου και σώμα στο να δοξάζουμε το Θεό.

Η δεύτερη δραστηριότητα θα είναι να βλέπουμε: **«Θα βλέπουμε το Πρόσωπό Του»** (εδ.4). *«Τώρα βλέπουμε απροσδιόριστα σαν σε θαμπό καθρέφτη»* (1 Κορ.13:12), αλλά στον ουρανό θα βλέπουμε το Σωτήρα μας πρόσωπο προς πρόσωπο και *«θα γίνουμε όμοιοι με Αυτόν»* (1 Ιωαν.3:2). Αυτό εννοεί στην Αποκάλυψη 22:4 όταν λέει, *«Τ' όνομά του θα είναι γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους.»*. Το όνομα του Θεού αντιπροσωπεύει τον τέλειο χαρακτήρα Του, έτσι το να φέρουμε το όνομά Του σημαίνει να είμαστε σαν Αυτόν. Στον ουρανό ποτέ δεν πρόκειται να παλέψουμε με την αμαρτία, αλλά θ' αντανακλούμε την ομορφιά της αγιότητάς Του.

Και η τρίτη δραστηριότητα είναι **η Βασιλεία**. Θα υπηρετούμε το Βασιλιά μας με το να βασιλεύουμε μαζί Του *«στους αιώνες των αιώνων»* (Αποκ.22:5)

Πώς θα περνάμε λοιπόν τον καιρό μας στον ουρανό; Θα δοξάζουμε το Θεό, θα βλέπουμε τον Σωτήρα μας και θα βασιλεύουμε μαζί Του για πάντα. **Το σίγουρο είναι ότι αυτοί που αγαπούν και λατρεύουν το Θεό εδώ πάνω στη γη, θα νιώθουν σαν το σπίτι τους μόλις πάνε στον Ουρανό.**

«Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο κι αυτός θα σας υψώσει» (Ιακ.4:10).

Μην αφήνεις ανεκμετάλλευτη καμιά ευκαιρία για να τσακίσεις την υπερηφάνειά σου.

Ταπεινώσου μπροστά στο θεό και στους ανθρώπους, όποτε το Πνεύμα του Θεού σε παρακινεί να το κάνεις.

Μη σκεφθείς ότι αυτό θα σε πονέσει, γιατί το κέρδος θα είναι ασύγκριτο.

Ο Θεός παρέχει χάρη στους ταπεινούς, ναι, τους υψώνει μέχρι το θρόνο Του και τους βάζει στην καρδιά Του.

Basilea Schlink

Άγια θλίψη

Τις τελευταίες μέρες θα υπάρχει *«στενοχώρια των εθνών...οι άνθρωποι θα λιποψυχούν από τον φόβο»* (Λουκ. 21: 25-26). Αυτή η στενοχώρια προέρχεται εξ' αιτίας των πολέμων. Αλλά υπάρχει και ένα άλλο είδος στενοχώριας που έρχεται από το Θεό. Την είχε ο Αβραάμ, ο Μωυσής, και ο Παύλος, όταν αγωνιούσαν για το λαό τους. Οι ανέμελοι χριστιανοί δεν ξέρουν τίποτα για την «άγια θλίψη». Είναι ικανοποιημένοι «να παρασύρονται από το κύμα» και λένε : *«Τίποτα δεν θα γίνει. Ό,τι είναι να γίνει θα γίνει!»*. Αλλά σε κάθε γενιά ο Θεός σηκώνει έναν ασυνήθιστο πιστό, που τολμά να *«σταθεί στο χάλασμα»* και να πάει κόντρα στο ρεύμα (Ιεζ. 22:30).

Κανένας δε θα ξεσηκωθεί να βελτιωθεί, εάν πρώτα δεν είναι ανικανοποίητος με τα τωρινά κατορθώματά του. Η αδιαφορία εμποδίζει την πρόοδο. Είναι καλλίτερο να κάνεις λάθη προσπαθώντας να διορθώσεις ένα κακό, παρά να οπισθοχωρείς και ν' αναρωτιέσαι γιατί δεν έγινε μ' έναν άλλο τρόπο. Κάθε μακρινή απάντηση στην προσευχή έχει έρθει γιατί κάποιος έζησε πιο μπροστά από τα νωθρά αδέλφια του και έκραξε δυνατά στο Θεό μέχρι που κάτι συνέβη.

Μερικές φορές βρίσκεται κάποιος που ξεσηκώνεται και διακηρύττει ότι δεν θα είναι ικανοποιημένος να «πάει με το ρεύμα». Στρέφεται προς τους ενάντιους ανέμους και τους αναγκάζει να πάρουν τέτοια κατεύθυνση ώστε να τον οδηγήσουν στο επιθυμητό λιμάνι. Συγκεντρώνει τα λάθη του και διδάσκεται από τις ήττες του μέχρι οι άλλοι να νοιώσουν ντροπή που προσπάθησαν να τον εμποδίσουν.

Ο Θεός περιμένει να εμφανιστεί στη βροντή της δύναμής Του. Αλλά δε θα το κάνει, έως ότου κάποιος σηκωθεί και αναγγείλει με μια άγια αγωνία ψυχής ότι μέσω της ουράνιας χάρης «Κάτι θα συμβεί!». Θα είσαι εσύ και εγώ αυτός ο κάποιος;

Η κρίση πρέπει ν' αρχίσει από τον οίκο του Θεού

Αν η αληθινή κρίση έχει τη σωστή θέση ανάμεσα στο λαό του Θεού, θα υπάρχει απέναντι στην αμαρτία η ίδια στάση που κάποια στιγμή θα υπάρξει και την ώρα της τελικής Κρίσης. Θα κριθούμε τότε με το ίδιο μέτρο δικαιοσύνης που το Άγιο Πνεύμα περιμένει από μας σήμερα. Η ψυχή που τώρα δεν εκτιμά το μέτρο της δικαιοσύνης του Θεού θα βρεθεί αντιμέτωπη με αυτό στην τελική Κρίση.

Υπάρχει στον κόσμο ένα πνεύμα που προσπαθεί να επικρίνει το Θεό για το μέτρο της δικαιοσύνης Του. Το πνεύμα αυτό διακηρύττει ότι ο Θεός έχει πολύ υψηλές απαιτήσεις, ότι είναι αδύνατο να ζήσει κάποιος σύμφωνα μ' αυτές και ότι η άγια οδός είναι πολύ στενή.

Όταν μια πραγματική ειλικρίνεια από το Άγιο Πνεύμα έρθει πάνω σ' ένα άτομο, θα δει ότι το μέτρο του Θεού είναι το απόλυτα σωστό. Όταν το Άγιο Πνεύμα έχει τον πλήρη έλεγχο των πραγμάτων, κάθε τι αμαρτωλό παραμερίζεται και υποφέρει. Έτσι θα έπρεπε να είναι τα πράγματα πάντοτε. Δεν πρέπει το Άγιο Πνεύμα να σβήνεται και οι άγιοι να υποφέρουν, ενώ η αμαρτία και το λανθασμένο πνεύμα να απελευθερώνονται.

Στη μεγάλη τελική Κρίση, ο άνθρωπος θα σοβαρευτεί και θα έρθει στα λογικά του, θα μπορέσει να δει τα πράγματα σωστά και οι ευθύνες θα αποδοθούν εκεί που ανήκουν. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να έρθει η αφύπνιση που χρειαζόμαστε σήμερα και που θα δοξάσει το Θεό.

Στην τελική Κρίση ο Θεός θα δικαιωθεί πλήρως. Η καθαρότητά Του δε θα κατηγορηθεί ούτε θα αμφισβητηθεί πλέον. Η αμαρτία θα εκτεθεί και κανένας δεν θα πάρει δόξα γι αυτήν. Οι άνθρωποι θα μπορέσουν να δουν τα πράγματα όπως ποτέ πριν δεν τα είχαν δει.

Κατά τον ίδιο τρόπο η δίκαιη κρίση πρέπει να υπάρχει μέσα σε κάθε αναζωπύρωση για να έρθει πραγματική ενδυνάμωση και ο Θεός να δοξαστεί.

Τίποτε δεν είναι
άθλιο και ελεεινό,
παρά μόνο
αυτό που εμείς
το σκεφτόμαστε
ως άθλιο και ελεεινό.

Αγιότητα και Προσευχή

Μόνο μέσω της προσευχής ο Θεός μάς γνωρίζει. Εμείς ούτε καν γνωρίζουμε τον ίδιο μας τον εαυτό. Πόσο δυσμενής είναι η κοινωνική μας θέση εδώ. Όλοι οι χριστιανοί δεν είναι ίσοι όσον αφορά τη ζωή της προσευχής. Αυτό που μετράει εδώ είναι η πνευματικότητα και μόνον. Ο Θεός δε μπορεί να απειληθεί. Δε μπορεί να εξαπατηθεί. Δε μπορεί να αλλοιωθεί, ούτε να εξαγοραστεί, ούτε να παζαρευτεί. Οι νόμοι της προσευχής Τού ανήκουν. «Κλείσε την πόρτα!» Θεατές δεν επιτρέπονται εδώ. Κανένα παράθυρο δεν πρέπει να δείχνει το χώρο της προσευχής.

Οι άσκοπες επαναλήψεις είναι αποκρουστικές στο Θεό. Οι συνθήκες της προσευχής τίθενται αποκλειστικά από τον Ίδιο το Θεό. Ο Duncan Campbell, που χρησιμοποιήθηκε από το Θεό στην αναζωπύρωση στις Εβρίδες Νήσους της Σκωτίας το 1950, κήρυξε ένα βράδυ όταν ο ουρανός ήταν πνευματικά κλειστός. Ξαφνικά ο Duncan σταμάτησε το κήρυγμα, και κάλεσε να προσευχηθεί ένας νεαρός. Ο «νεαρούλης» σταμάτησε πριν προσευχηθεί για να πει: «Α! Ποια η ωφέλεια της προσευχής εάν δεν είμαστε σωστοί ενώπιον του Θεού;» Έπειτα, επικαλέστηκε τον 24ο ψαλμό και τότε ο φόβος του Κυρίου έπεσε επάνω σε πολλούς. Η «φωτιά» έπεσε και η περιοχή γνώρισε ότι ο Κύριος επισκέφθηκε τα παιδιά Του.

Πόσο ακριβής είναι ο Κύριος σ' αυτόν τον 24ο Ψαλμό! Ο Θεός λέει ότι δεν μπορούμε να «ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου», δηλαδή. να βρεθούμε στην Παρουσία Του, όταν εμείς μέσα μας βρισκόμαστε σε μια κατάσταση όχι άγια. «Ποιος θα σταθεί στον Άγιο Τόπο Του;» Ο Θεός δίνει την απάντηση: «Ο αθώος στα χέρια, και ο καθαρός στην καρδιά... » (Ψαλμ. 24:4). Χωρίς αγιότητα «κανένας δεν θα δει τον Κύριο» (Εβρ. 12:14).

Προσευχή για το Έθνος μας

Αγαπημένε μας Ουράνιε Πατέρα,

Ερχόμαστε μπροστά Σου για να δεηθούμε για το έθνος μας, που σίγουρα αξίζει μόνο το θυμό και την κρίση Σου! Κατονομάζουμε τις αμαρτίες της αθεΐας, της κοσμικοποίησης της κοινωνίας σε όλα τα επίπεδα, του υλισμού, της σεξουαλικής ανηθικότητας, της διαστροφής του σεξ, της δύναμης και της εξουσίας, της ομοφυλοφιλίας, του αλκοόλ των ναρκωτικών, της ανομίας, των διαζυγίων, του τζόγου, της οικονομικής ανευθυνότητας και των χρεών, της ηθικής διαστροφής μεταξύ των βιομηχανιών τηλεόρασης και κινηματογράφου, του εγκλήματος, της χριστιανικής θρησκοληγίας και της απομίμησης χριστιανοσύνης, της κάθε είδους επανάστασης, του ρατσισμού, της συμμετοχής στην απόκρυφη και αναμφισβήτητη σατανική λατρεία, της έλλειγης συμπόνιας για τους φτωχούς, των εκτρώσεων, της εγκατάλειγης των παιδιών μας στην πίεση συνομηλίκων και της κακοήθειας κάθε είδους.

Σου ζητούμε να συγχωρήσεις το έθνος μας χάριν του αίματος του Ιησού Χριστού, διότι «Αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου» (Α΄ Ιωα. 2:2). Οι άνθρωποι του έθνους μας έχουν τυφλωθεί από τα τεχνάσματα του διαβόλου (Β΄ Κορ. 4:4) και δε μπορούν να έρθουν από μόνοι τους σ' Εσένα. Αλλά εμείς, σαν ιερείς του Θεού (Αποκ. 5:10), πρεσβεύουμε γι' αυτούς.

Πατέρα, είμαστε τόσο ευγνώμονες που Εσύ είσαι ο Θεός κάθε χάρης, αγάπης, και παρηγοριάς (Ψαλμ. 108:4). Σου ζητούμε να κρίνεις αυτό το έθνος της αμαρτίας και να το οδηγήσεις σε μετάνοια. Εάν πρέπει να δικάσεις, Σου ζητούμε να ξεκινήσεις από την εκκλησία (Εβρ. 10:30). Πειθάρχησε όσους έχουμε το Λόγο Σου και το Πνεύμα Σου! Αναζωπύρωσέ μας, έτσι ώστε το έθνος μας να επιστρέγει από την ανομία του και να Σε βρει.

...Ζητούμε το χαρακτήρα και την καλοσύνη Σου εκ μέρους του έθνους μας και σύμφωνα με το Λόγο Σου: «Εγώ, εγώ είμαι, ο οποίος εξαλείφω τις παραβάσεις σου για χάρη μου, και δεν θα θυμηθώ τις αμαρτίες σου» (Ησα. 43:25). Η μεγαλύτερη δόξα για τον Υιό Σου θα ήταν για Εσένα να φέρεις μια μεγάλη και κραταιά αναζωπύρωση, που θα κατόρθωνε να επανορθώσει αυτό το έθνος και να το μεταμορφώσει σε «ένα έθνος κάτω από το Θεό, αδιαίρετο, με ελευθερία και δικαιοσύνη για όλους». Γι' αυτό, δόξασε τον Υιό σου!

Ο Κύριος είναι
το κρυσφύγετό μου.
Τον Ύψιστο Τον έβαλα
προστάτη μου,
κακό κανένα
δεν θα πέσει πάνω μου
και συμφορά
δεν θα σιμώσει
την σκηνή μου."
Ψαλμ.91:9-12